

Mál nr. 76/2015
M og
V v/ slysatryggingar fjölskyldutryggingar.

Sönnun tjónsatviks og líkamstjóns haustið 2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið 23. febrúar 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 16. mars 2015.

Málsatvik.

Í málinu liggur fyrir tjónstilkynning lögmanns M fyrir hennar hönd um atvik líkamstjóns hennar dags. 11. janúar 2013. Þar segir að M hafi rekið sig í járn sem stóð út úr hillu eða geymsluhillekka í geymsluherbergi á heimili sínu. Járnið hafi rekist í hægri öxl M og hafi hún öxlin bólgað upp og vökvi farið inn í liðinn. Ekki er tiltekin nákvæm dagsetning atviksins en tilgreint að það hafi orðið haustið 2012. M kveðst hafa hlotið líkamstjón við umrætt atvik sem hafi haft víðtæk áhrif á heilsu hennar.

M telur að hún hafi hlotið líkamstjón við umrætt atvik sem rekja má til slyss í skilningi vátryggingarskilmála V og vísar til læknisfræðilegra gagna því til stuðnings. Læknisvottorð sýni að hún hafi fengið mar og tognun á öxl sem styðji lýsingu hennar á atvikum og að matsgerð sem liggja fyrir í málinu styðji að einkenni M geti verið eftir áverka. Einnig vísar M til þess að ekki sé hægt að skýra einkenni hennar með öðru, m.t.t. heilsufarssögu hennar, en til umrædds atviks.

V vísar til þess að framkvæmt hafi verið mat á mögulegum áverkum M og eðli líkamstjóns hennar. Þar komi fram einkenni M ásamt niðurstöðum myndrannsókna teljist ekki sértæk fyrir áverka og útlit myndrannsókna bendi til að breytingar sem þar hafi sést hafi verið marga mánuði eða ár að þróast. V telur að upplýsingar í læknisvottorðum sem liggja fyrir í málinu hrindi ekki umræddu mati þess sérfræðings sem framkvæmdi umrætt mat og sé því ekki sannað að M hafi hlotið líkamstjón sem stafar af atviki sem lýst er í tjónstilkynningu til V.

Álit.

Í málinu liggur fyrir að M lýsir því að haustið 2012 hafi hún orðið fyrir því að reka sig í járn og þannig meiðst á öxl. Í læknisfræðilegum gögnum málsins kemur fram að M hafi leitað til heimilislæknis í september 2012 vegna verkja í öxl án tengingar við tiltekið atvik. Í október sama ár leitaði M til sérfræðings í bæklunarlækningum og hjá honum kemur fram að M reki verki til þess að hún hafi rekið sig í. Í matsgerð sérfræðings um afleiðingar þessa kemur hins vegar fram einkenni M ásamt niðurstöðum myndrannsókna teljist ekki sértæk fyrir áverka og einkenni hennar oft af öðrum ástæðum en vegna áverka, nema takist að sýna fram á bráðaeinkenni við atburðinn. Staðfesting slíkra einkenna liggur ekki fyrir og veruleg óvissa er um hvenær atvik þau sem M lýsir áttu sér stað. Slíkur vafi leiðir til þess að sönnunarbyrði vegna orsakatengsla hefur ekki verið mætt og hefur M því ekki sýnt fram á að einkenni hennar sé hægt að rekja til slyss.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík 31. mars 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.